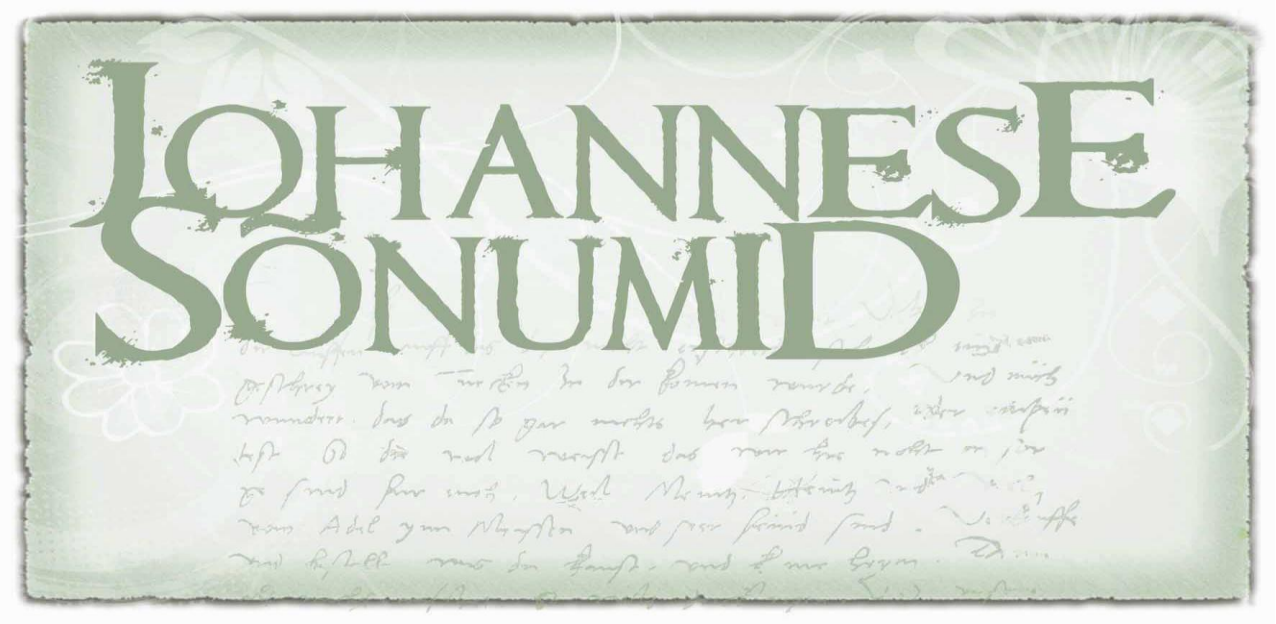

EELK Haapsalu Püha Johannese kogudus
JAANUAR 2018

Kingitus Eesti vabariigile

Alanud aasta on sajandat sünnipäeva tähistavale Eestile tähenduslik. Sada aastat on 36 525 päeva, 5218 nädalat, 1200 kuud. Euroopa mõistes oleme küll oma saja aastaga noor riik, kuid kui vaatame maailmakaardile ja mõtleme ÜRO 193 liikmesriigi peale, saame tõdeda, et Eesti on juba tõsiseltvõetava vanusega riik.

Üks saja-aastane ärksa olemisega vanadaam tõdes 2005. aastal ühes väljaandes: „Kahju kohe, et elu otsa saab. Oleks võinud veel elada, aga mis parata.“ Igasugune aja määratlemine on suhteline ja subjektiivne. Ka teises Peetruse kirjas nendib apostel, et Issanda juures on üks päev nagu tuhat aastat ja tuhat aastat nagu üks päev. Tagasi vaadates tundub olnu tihtipeale lühem kui ette vaadates. Kui vaatame tagasi möödunud aastale, võime konstateerida, et tegemist oli märkamatult möödunud 12 kuuga. Kui mõtleme eesolevale, tunduvad jõulud veel mägede taga. Kuidas aga kasutame aega sinna jõudmiseks, sõltub palju meist endist. Samas ei ole ristiinimesel suveräänset n-ö oma aega, sest nagu tõdeb ka vana testamendi laulik, on kõik meie aeg Issanda käes (Ps 31:16).

Rääkisime hiljuti ühe tuttavaga, kuidas kumbki jõule tähistas. Vestluskaaslane mainis, et oli esimesel jõulupühal sõpradega kokku saanud. Koosviibimine oli olnud õdus ja tore – nagu sõpradega ikka– ja ta arutles edasi, et miks ei võiks see nii sagedamini olla. Miks kohtume nendega, kes on meile tegelikult tähtsad, nii lubamatult harva? Ta vastas ise: „Meil ei tule meelde välja tulla argipäevast, selle rütmist ja turvalisest rutiinist. Peame endale meelde tuletama, et võtaksime aega nende jaoks, kes on meile tõesti tähtsad.“ Lihtne oli temaga nõustuda. Veelgi enam, sama puudutab ka tegevusi, mis pole meile mitte üksnes igapäevaseks eluks vajalikud, vaid mis toidavad ka meie hinge ja vaimu. Erilised sündmused osutavad teistsugustele reaalsustele – olgu siis tegemist isiklike, rahvuslike või kirikukalendri tähtpäevade ja sündmustega.

Kirik on evangeeliumi kuulutuse ja sakramentide jagamisega ajast aega viidanud maisest elust erinevale realiteedile. Küllap ka meie riigi sünnipäeva tähistamine selle juurde kuuluvate tagasivaadete ja tulevikuplaanidega pakuvad teiste tegelikkuste tunnetamise võimalusi. Seda eeldusel, et söandame välja tulla harjumuspärasest – võtta aega süvenemiseks, lähedaste ja kallite inimestega olemiseks, aga ka igapäevaseks palveks ja piibli lugemiseks, jumalateenistustel käimiseks ja koguduse tegevuses osalemiseks. Eesti vabariigi sajanda aastapäeva puhul on kutsutud üles tegema

kingitust Eestile. Mis oleks, kui alustaks endast? Eeldades, et riigile ei ole midagi tähtsamat õnnelikust ja hästi hakkama saavast kodanikust. See on ka hästi toimiva, sidusa ja kestliku ühiskonna alus. Kui võtaks aega selleks, mis on meile tõepoolest tähtis ja väärtuslik? Pühendaks aega neile, kes meile päriselt korda lähevad? Piltlikult, kui meie endi majapidamine on korras, saame täie jõuga kaasa lüüa ka talgutel. Võib-olla on just see parim kingitus riigile, mis on meile tähtsaim kui ükski teine Päikese all.

Kristel Engman
EELK vikaarõpetaja

PEAPIISKOPI LÄKITUS JÕULUPÜHADEKS JA ALGAVAKS ISSANDA AASTAKS 2018.

Esimesel jõuluööl sai Jumal inimeseks. „Sõna sai lihaks ja elas meie keskel, ja me nägime tema kirkust nagu Isast Ainusündinu kirkust, täis armu ja tõde“ (Jh 1:14),
kirjutab evangelist Johannes. Tema tunnistus jõuluööl lihaks saanud Sõnast on liigutav ja võimas – Sõna kui Jumal, Sõna kui inimene!

Kogu ristiusu õpetuse aluseks ja tuumaks on sõna. Kirjapanduna pühakirja sõna. Ilmutatuna Jeesuses Kristuses lihaks saanud Sõna. Võime seda nimetada Jumala kõneks. Jumal on rääkinud ja tema hääle kõla, tema sõna mõju kestab tänapäevani. Jumala hääle kõla, mis algas loomise hetkel, kui Jumal ütles: „Saagu valgus!“ (1Ms 1:3), kostab meieni eriliselt igal jõuluööl, kui tervitame koos inglite ja karjastega Petlemma laudas sündinud maailma Valgust. Aegade alguse juures viibinud lihaks saanud Sõnal, Elu Sõnal ja maailma Valgusel on nimi, milles kõik inimesed, kes teda järgivad, pääsevad – Jeesus Kristus!

Alates 4. sajandist on ristikirik tunnistanud sellest ülimast Sõna-müsteeriumist Nikaia usutunnistuses: „Meie usume ühteainsasse Issandasse Jeesusesse Kristusesse, Jumala ainusündinud Pojasse, kes Isast on sündinud enne kõiki aegu, Jumal Jumalast, valgus valgusest, tõeline Jumal tõelisest Jumalast.“

Ka inimsuuga lausutud sõna mõju ei ole kõigest nii pikk, kui kestab selle kõla. Inimese sõna vägi võib olla omal kombel võimas ja kestlik. See võib ehitada üles mitmeid põlvkondi või purustada tervete rahvahulkade tuleviku ja lootuse. Kergemeelselt öeldud sõnad, olgu teravad või üleliia hellitavad, viitavad meie nõrkusele talitseda ennast ka muudes asjades, milles peaksime olema kohusetundlikud. Inimene, kes loobib tühje sõnu, ei suuda sooritada reaalseid tulemuslikke tegusid, kuid võib teha palju haiget kõigile neile, kes tema hoolimatult pillatud sõnadega pihta saavad.

Meie ülesanne ristiinimestena on taotleda rahu ja üksmeelt. Selleks peame kasutama jõulurahu oma sõnade vaigistamiseks ja suu sulgemiseks, et seda selgemini võiks saada ilmsiks Jumala Sõna „täis armu ja tõde“.

Rahulikku Kristuse sündimise püha ja rohket Jumala õnnistust Issanda aastal 2018!

Urmas Viilma
peapiiskop

KOGUDUSE TEGEVUSKAVA JAANUARIS.

E, 1. jaanuar kl 11 jumalateenistus armulauaga. Jeesuse nimepäev. Teenib piiskop Tiit Salumäe (Toomkirik).
K, 3. jaanuar kell 10.30 Vabadussõjas võidelnute mälestuspäeva palvus. Helistatakse kirikukelli. Koguneme Vabadussamba juures ja süütame mälestusküünlad.
R, 5. jaanuar kell 9 hommikupalvus (Jaani kirik).
L, 6. jaanuar kell 16 Kolmekuningapäeva kontsert-palvus. Laulavad koguduse segakoor, toomkoor ja naiskoor Kaasike (Toomkirik).
P, 7. jaanuar kell 11.00 Kristuse ristimispüha jumalateenistus armulauaga. Teema: Ristimise and. Teenivad piiskop Tiit Salumäe, Kristo Hüdsi ja Teno Ilves (Jaani kirik).
T, 9. jaanuar kl 18.30 toomkoori proov (Jaanisaal).
R, 12. jaanuar kl 9 hommikupalvus (Jaani kirik). **Kl 13.30** teetund, kl **18.00** segakoor proov (Jaanisaal). **19.00** alliansspalvenädala jumalateenistus. Jutlustab pastor emer. Rein Käsk (Jaani kirik).
L, 13. jaanuar kl 16 "Piibel köögis" kokkusaamine (Jaanimaja). Piiblitunni peab Karin Teder.
P, 14. jaanuar kl 11 jumalateenistus armulauaga 2. ilmumispühajärgsel pühapäeval**.** Teema: Jeesus ilmutab oma jumalikku väge. Teenivad piiskop Tiit Salumäe ja Kalle Jätsa. (Jaani kirikus).
Kl 11 Lastekirik (Jaanimaja)**.**
T, 16. jaanuar kl 18.30 toomkoori proov (Jaanisaalis).
R, 19. jaanuar kl 9 hommikupalvus (Jaani kirik), **Kl 18** segakoor proov (Jaanisaal).
P, 21. jaanuar kl 11 jumalateenistus armulauaga 3. ilmumispühajärgsel pühapäeval**.** Teema: Jeesus äratab usule. Teenivad vikaarõpetaja Kristel Engman, Kristo Hüdsi ja Teno Ilves (Jaani kirik).
Kl 18:00 Noorteõhtu (noortetuba, Kooli 6).
T, 23. jaanuaril 18.30 toomkoori proov (Jaanisaal).
R, 26. jaanuar kl 9 hommikupalvus (Jaani kirik). **Kl 18** segakoor proov (Jaanisaal).
P, 28. jaanuar kl 11 jumalateenistus armulauaga 3.pühapäeval enne paastuaega**.** Teema. Teenimatu arm. Teenivad piiskop Tiit Salumäe, Kristo Hüdsi ja Kalle Jätsa (Jaani kirik).
T, 30. jaanuaril 18.30 toomkoori proov (Jaanisaal).

OSALE KOGUDUSE ELUS!

Haapsalu luterlik kogudus jagab infot oma tegevuse kohta kuukirja Johannese Sõnumid ja koguduse kodulehe (http://haapsalu.eelk.ee/) kaudu. Johannese Sõnumid saadame nendele e-posti aadressile, mis meil on teatatud. Kui koguduse kuukiri ei jõua Sinu e-posti aadressile või tead sõpru, kellele oleks rõõm meie kuukirja saada, siis anna palun teada koguduse kantseleisse. Kirikuteated ilmuvad kord nädalas ajalehes „Lääne Elu“. Teavet on edastanud ajaleht „Eesti Kirik“ ja Pereraadio. Kord aastas ilmub praostkonna aastakiri „Scripta Annalia.“

Koguduse elu kohta jagame infot ka Facebookis https://www.facebook.com/Haapsalukirik/

Kui tunned, et koguduses toimub midagi, millest ka oma sõpru ja tuttavaid teavitada, tee seda!

Tere tulemast koguduse elu puudutava teabega tutvuma ja teavet jagama!

ADVENDIKÜÜNAL ON SÜÜDATUD JA TULI JAGATUD.

Hoolimata tuulisest ja külmast ilmast kogunes üsna suur hulk Haapsalu inimesi laupäeva õhtul lipuväljakule, et võtta algavaks advendiks kaasa küünlatuli. Advendiküünla süütas rõõmu ja rahusoovi saatel Ridala koguduse õpetaja Küllike Valk koos SA Haapsalu ja Läänemaa Muusemi juhataja Anton Pärnaga. Samal ajal süüdati küünlad suurel kuusel ja Do-re-mi laululaste imekena laul tõi südamesse jõulusoojuse. Sajad inimesed said kaasa kogu advendivalguse.
„Tee lootusele süda lahti, siis jõulurõõm on suur ja ehtne.

Ning keset teisi taevatähti taas tõuseb hele jõulutäht“ (Leelo Tungal)

Sirje Jätsa

JÕULUKUU MUUSIKALISED KINGITUSED.

Jõulude ootus on ikka kõige muu kõrval täidetud ka kingituste otsimise sigina-saginaga. Miks mitte lisada kingikotti ka võimalus nautida head muusikat. Nagu tavaliselt, oli muusikaelu detsembris väga elav. Siinkohal kronoloogiline ülevaade ja muljed kontsertidest, mida allakirjutanu ise külastas.

1. detsembril andis avalöögi M. Lüdigi nim meeskoor Pärnust. Kontsert oli pühendatud Soome Vabariigi 100-le aastapäevale. Koori juhatas Evelin Mei – naine nagu orkester. Lisaks dirigeerimisele laulis ta mitmes laulus soolot ning mängis viiulit. Repertuaaris oli mitmeid pärle soome, eesti ja maailma koorimuusikast. Lõpetuseks lauldi Jean Sibeliuse Finlandiat.

3. detsembril teenis jumalateenistusel kaasa Paul Ruudi kergemuusikakoor. Peale jumalateenistust anti veel pooletunnine kontsert tuntud jõulu- ja talvelauludest.

9. detsembril esines segakoor Noorus. Kava keskendus 2-le teosele: eesti noorema põlvkonna helilooja Sander Soku laulude tsükkel „Jõua, jõua, jõuluaega“ (H. Visnapuu, H. Männi ja P. Ilmeti tekstidele) ning Benjamin Britteni „Ceremony of Carols“ (Jõulutseremoonia). Dirigeeris Maarja Helstein, koori saatsid Anna-Liisa Eller kandlel ja Assia Cunego harfil. Itaallanna Cunego töötab 2016.aastast ERSO-s ja juhendab tudengeid Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias.

10. detsembril musitseeris naiskoor Vanaemad Silvia Melliku ja Reet Ratassepa juhatusel. Kavas oli muuhulgas meie Sirje Kaasiku laul „Kümme valget hingelindu“ ning M.Filke Missa. Vitaalsed prouad laulsid muuseas peast!

16. detsembril – nädala jagu enne jõule - astus kavaga „Jõuluootuses“ üles Hopneri kammerkoor. Kava koosneski jõululaulude klassikast: „Püha öö“, „Ei au ei hiilgust otsi ma“, „O Tannenbaum“ ning erinevatest anglo-ameerika jõululauludest. Viimaseid me tavaliselt pealkirjade järgi ei tea, aga meloodiad on enamjaolt tuttavad. Sametise tämbriga koor ja särtsakas dirigent Karin Rööp lõid jõulumeeleolu sombusesse detsembriõhtusse.

20. detsembril rõõmustasid kuulajaid 3 interpreeti: Andres Uibo (orel), Mari-Liis Uibo (viiul) ja Heiki Mätlik (kitarr). Kavas olid meie oma tuntud jõululaulud väga huvitavas kitarri ja viiuli kooskõlas. Lisaks popurrii prantsuse, katalaani, wales`i ja venezuela jõululauludest. Kontserdi teine pool oli klassikalise muusika absoluutne kuldvaramu: Bach, Pachelbel, Schubert, Gounod. Mis fenomen see on: sa võid olla kuulnud Bachi ja Schuberti Ave Mariasid kümneid kordi, ometi puudutab viimase vindini virtuoosne esitus sinu kõige sügavamaid hingekeeli!

27. detsembril – johannesepäeval – esines kontsert-aktusel Kiili vanamuusikaansambel. Nimetatud kollektiiv on tegutsenud 14 aastat ning esitab keskaja ja renessansi muusikat. Noorimad muusikud on 14-aastased muusikakoolide õpilased, vanimad Muusikaakadeemia tudengid ja juba professionaalsed muusikud. Ansambli juhendaja on Heili Meibaum. Ansambli hea koosmäng, 3 võrratut vokaalsolisti, ajastutruud kostüümid ja esitusmaneer sobisid suurepäraselt meie pühakotta ja olid kauniks lõppakordiks jõulukuule.

Lisaks eespool nimetatutele rõõmustasid kuulajaid meie oma koorid: Haapsalu Poistekoor, tütarlastekoor Canzone ja Haapsalu Kammerkoor; jõulukavadega astusid üles linna koolid. Traditsioonilise jõulukontserdi andis käsikellade ansambel „Arsis“. Antagu andeks, kui keegi siit loetelust nüüd inimliku eksimuse tõttu välja jäi.
Uus, Eesti Vabariigi juubeliaasta, on käes. Kauneid muusikaelamusi kõigile!

Muusika on ingli puudutus,
avameelne ergas kuulutus,
mille sees on oma salapära,
ava süda - ja sa tunned ära.

Tiia Laar

JÕULUKUU PILTE.

PIIBEL KÖÖGIS.

Alustame jaanuarist jälle meie huvitava ja võib öelda ka, et maitsva piiblitunniga „Piibel köögis“. Eelmisel aastal keskendusime reformatsioonile ja toitudele Martin ja Katariina Lutheri köögist. Sellel aastal tahame uurida piiblist rahvuste tekkimisest ja valmistame erinevate rahvaste rahvustoite. Esimene kokkusaamine toimub 13. jaanuaril kell 16.00 jaanisaalis ja seekord valmistame Austria kahte rahvustoitu: pannkoogisuppi ja toitu mille nimeks on „Kindrali marss“ . Meid juhendab Julia Jätsa, kes on austerlane.

Piiblitunni viib läbi Karin Teder ja võin julgusega teid kõiki kutsuda, sest Karini piiblitunnid on alati

väga, väga huvitavad. Seekord arutleme rahvuste tekkimisest Paabeli torni ehitamise ajal.
Mõlemad toidud mida me sel korral teeme, on Austrias kasutusel juba väga ammu, sellest ajast, kui Austriat valitses keiser Franz Josef. Tore, kui rahvustoitu aitab valmistada just selle rahva esindaja.
Kaasa palume võtta 2 eurot (toiduainete kulu).
Ootame kõiki vanemaid ja nooremaid, tulge osa saama meie huvitavast piiblitunnist. Toitu saab nii meie vaim kui ka keha! Vajalik eelregistreerimine (Sirje Jätsa 5237015).
Kohtumiseni 13. jaanuaril kell 16.00 jaanimajas!

Sirje Jätsa

ADVENDITERVITUS SAKSAMAALT.

„Sest nõnda on Jumal maailma armastanud,
et ta oma ainusündinud Poja on andnud,
et ükski, kes temasse usub, ei hukkuks,
vaid et temal oleks igavene elu.“
(Johannese evangeelium 3:16)

Armsad sõbrad!
Kas võis olla, et enne esimesi jõule oli taevas inimestest tühi? Taevas on koht, kus pole pimeduse ja patu kõige pisimatki varju. Ei ole ainsatki teed, et meie, maa lapsed, kunagi seal elada võiksime. Meie sündimise hetkest saadik tahtis meie taevane Isa kogu aeg koos meiega elada ja et Tema eluase oleks meie juures. Ent egoistlik, kaasasündinud loomulaad meie südameis, mis Aadama ja Eeva ajast saadik sugupõlvest sugupõlve pärandati ja edasi anti, on meid Temast lahutanud. Meil kõigil on kalduvus oma elu ilma Jumalata elada ja oma enese eesmärke seada. Nii on sellel juhtumil põhjus ja tagajärg: meie sõnakuulmatus Isa vastu lahutab meid Temast – juba selles ja igavesti järgnevas elus. Suures valus meie lahutatuse pärast tegi Isa plaani Jeesusega, oma Pojaga. Esiteks: Jeesus pidi jätma taeva ja oma Isa ligiolu ja sündima meie, inimeste juures pimedas maailmas, mis oli Jumalast ära pöördunud. Teiseks pidi Ta vabatahtlikult valima kuuletuda oma Isale ja armastusest Tema ja Tema laste vastu elama laitmatut elu Tema tahte kohaselt. Kolmandaks pidi Ta valmis olema maksma hinna meie sõnakuulmatuse, meie isemeelsuse ja patu eest ja meie asemel surema. See oli ainuke lahendus, avamaks tee, et me jälle oma Isaga koos elada võiksime – siin maa peal ja seejärel igavikus. Hingemattev esimeste jõulude ajal oli Isa valmisolek oma armastatud Poeg ohvriks tuua ja Poja valmisolek taevasest Isast lahkuda, kuna Ta Teda armastas ja kuna Ta meid armastas. Ja nii tuli ta meie juurde kavatsusega meie eest surra. Tänu olgu meie Jumalale, et Jeesus on meie eest surnud ja surnuist üles tõusnud. Sellest ajast saadik rahvastub taevas iga päevaga üha enam nendega, kes Issanda Jeesuse läbi on koju Isa juurde viidud. Jumala armu läbi nägid nad oma elu Tema valguses, palusid Temalt andestust ja loovutasid Temale kontrolli endi elude üle.
Aja jooksul muutub taevas mulle ikka reaalsemaks. Mida enam ma Piiblist taeva kohta loen, või nende teadetest, kes tõesti on võinud pilku heita igavesele kodumaale, seda enam mõjutab see taevane maailm minu elu selle maa peal. Apostel Johannese, Ilmutusraamatu autori, või teiste kristlaste tunnistused sajandite jooksul aitavad mul näha, mis mind ootab, kui minu lühike elu selle maa peal läbi saab. Piibel ütleb meile, et „mida silm ei ole näinud ega kõrv kuulnud ja mis inimsüdamesse ei ole tõusnud – selle on Jumal valmistanud neile, kes teda armastavad“. Kord olen ma täielikult vapustatud sellest, mida ma ühel päeval näen, ja armastusest, mis mind täidab, kui Jeesus mind mu Isa juurde viib, kes võtab mind sülle ja sosistab mulle: Viimaks, viimaks ometi oleme me igavesti koos kodus. Mida enam see igatsus taeva järele minu südames kasvab, seda vähem hoiab mind see maailm kinni. See pole kindlasti juhus, et Piibel meid üles kutsub silmi taeva poole tõstma:
„Otsige seda, mis on ülal, … Mõtelge sellele, mis on ülal, mitte sellele, mis on maa peal.“
Vt Koloslastele 3:1-2
On see siis veel üllatav, et tunnen huvi koha vastu, kus asub mu tõeline ja lõplik eesmärk? Kas pole mu Isa mind selleks loonud, et elaksin kogu igaviku Tema kõrval? Ma ei suuda Teda küllalt tänada Tema plaani eest ja et Ta mind Jeesuse, oma Poja läbi on päästnud igavikust ilma Temata. Seepärast

julgustan ka teid nende jõulude ajal Temalt seda kogemust paluma. Ma usun, et see on Tema igatsus - igaühele meist taevast ilmutada!
Meie 50. aastapäev!
1. detsembril 1967 tekkis meie Kaanani Franciscus-vennaskond. Vend Bernardo oli sageli külastanud Kaananit ja emasid ning õdesid tööajal. Ta tundis samasugust kutsumust usueluks täielikus sõltuvuses taevasest Isast, mis Talle au tooks. Ajendatuna esimesest armastusest Jeesuse vastu, kogus ta julgust, et küsida ema Basilealt ja ema Martyrialt, kas ka mehed võiksid osa võtta Kaanani elust ja tegevusest. Emad palvetasid selle pärast ja said selguse, et see on osa Jumala plaanist Kaanani jaoks. Neid juhatati nimetama vennaskonda Assisi Franciscuse järgi, kes armastusest Jeesuse vastu kõigest loobus, et isetult Issandat ja oma ligimesi teenida. Nii said esimesed vennad uued nimed püha Franciscuse esimeste järgijate järgi. Nagu Franciscuse ja tema esimeste kaaslaste puhul algas uue väikse vennaskonna jaoks huvitav elu „seikluste“ ja üllatustega.
Nendel varastel päevadel polnud neil noortel meestel veel aimugi elust vennaskonnas ning emad ja õed olid nendega väga kannatlikud. Näiteks nende esimesed katsed toitu keeta olid katastroofilised! Varsti sai selgeks, et oleks lihtsam, kui õed keetmise ja teised ülesanded üle võtaksid, nagu õmblemine, pesu pesemine jm, nii et meil oleks rohkem aega teiste tööde jaoks. Oli ju palju tööd aias ja Kaanani köögiviljapõldudel või erinevatel parandustöödel jne. Õed olid tänulikud ka meie abi eest noormeeste puhul, kes Kaananit külastasid, samuti kasvavas ringhäälingu-teenistuses. Tegime ka reise vennaskondade juurde teistes maades, kus võisime tunnistada Jumala tegutsemisest Kaananis.
Ajal, kui paljud õed saadeti erinevatesse maadesse ja kontinentidele Kaanani keskuste ülesehitamiseks, algas vaatamata vähenenud jõududele Kaananis videotöö. Jumal mitte ainult ei kinkinud suuri summasid professionaalse varustuse jaoks, vaid äratas ka andeid, et stseene valgustada, kaameraga töötada ja materjali toimetada. Valmis programmid anti telekanalite käsutusse.
Ma ei unusta seda päeva, mil vend Sylvestro emamajas ühel söömaajal emadele ja õdedele esmakordselt esitles moodsaid seadeldisi, mida nimetati „kompuutriteks“ ja rääkis, mida kõike nendega teha saab. Öeldud, tehtud! Nagu nii sageli sattus ema Basilea lausa vaimustusse selle üle, mis me selle kaasaegse tehnoloogiaga Jumala riigi jaoks saame teha. Ning palve ja usu läbi saabus varsti aeg, kus esimesed arvutid meil palju aega kokku hoidsid.
Vennad olid ka aktiivsed osalised palveaedade jaoks ülistustahvlite ja reljeefide loomises, mille püstitamisel mõningatesse uutesse asundustesse saime abiks olla. Samuti aitasid vennad kaasa, et Kaanani autopargi masinad kõik need aastad töökorras olid. Kui siis ilmusid e-mail, internet, digitaliseerimine, uued telefoniseadmed jne, saatis Issand meile ka vajalikud õpetajad ja varustas meid, et me meile usaldatud ülesannetega toime tuleksime.
Koos meie õdedega andis Jumal meile soodsa võimaluse üle konfessionaalsete piiride teenida kristlasi kogu maailmast, kusjuures andsime edasi seda, mida Jumal meile Kaananis õpetanud oli: rõõmu igapäevasest patukahetsusest, andestusest ja esimesest armastusest Jeesuse vastu. Õppisime käima usuteed taevase Isa ülistuseks, omavahelist leppimist, ristikandmist Jeesuse järgimisel ja seda, et uus elu kasvab, kui oleme valmis oma minale surema. Me olime kaasa haaratud võitlusse ühtsuse eest Kristuse Ihus ja palvesse ning vastutuse võtmisse juutide, Jumala äravalitud rahva eest.
Nagu perekonnas, nii polnud igapäevane elu ka meie vennaskonnas alati lihtne. Oli õnnelikke ja kurbi aegu, kergeid päevi ja kannatuste päevi. Ometigi õpime, „et neile, kes Jumalat armastavad, laseb Jumal kõik tulla heaks – neile, kes on tema kavatsuse kohaselt kutsutud.“ Roomlastele 8:28. Mõned vennad valisid hiljem teise tee oma elu jaoks. Me täname neist igaühte tema panuse eest ja kõige õnnistuse eest, mis ta kaasa tõi ja et ta aitas meid saada selleks, mis me täna oleme. Ja me oleme tänulikud jätkuvate kontaktide eest.
Me täname Issandat Tema ustavuse, headuse ja halastuse eest nii paljude aastate vältel ja usume, et Ta meis alustatud töö ühel päeval lõpule viib oma suuremaks kuulsuseks ja auks!
2017
Sel aastal oli meie õdedel spetsiaalne üllatus meie, vendade jaoks – olla mõni aeg tööst eemal Beth Abraham’is, meie asunduse uues majas väikeses Ein Kerem’i külas Jeruusalemma linnaserval. Suur tänu õdedele, et nad võtmed meie kätte usaldasid! Veebruar ja märts on Iisraelis ilusad kuud väiksema hulga turistidega, nii et on kergem leida rahulikke hetki Piibliga seotud kohtades. Saime kohtuda ka selle erilise maa inimestega.

Iga kahe kuu järel tuli Kaananis kokku uus vahetusgrupp mehi Jumala kummardamiseks. Usun, et me kõik tundsime seejuures Issanda ligiolu ja kasvavat ühtsust ning kogesime vaimulikku uuenemist ja tugevnemist. Meie, vendade jaoks on see tõeline rõõm, neid mehi tundma õppida.
Üheskoos mõnede õdedega oli meie katoliiklasest vend Pietro viimase nelja aasta jooksul osa võtnud konverentsidest „Wittenberg 2017“. Selle ürituse eesmärk on lepitus ja ühtsus Kristuse Ihus, mis aastasadade jooksul nii palju lõhesid ja dissonantse on kogenud. Lõppkonverents oli taas Wittenbergis – linnas, kus Luther elas ja tegutses – 500 aastat pärast reformatsiooni algust. Oli kahetsuspisaraid, aga ka andestuse rõõmu ja sügavat leppimist.
Paljud vendadest ja õdedest õppisid suve- ja sügiskuude jooksul Wittenbergi tundma, kui me koos teiste kristlastega ühinesime iganädalaseks vaikseks hoiatusvalveks, et eemaldataks „juudisigade“ reljeef Martin Lutheri kiriku välisseinalt. Juba 700 aastat on see kivist blasfeemiline häbimärk Jumala ja juutide, Tema äravalitud rahva avalik solvamine. Tundsime, et reformatsiooni 500. juubel oleks silmapaistev ajahetk meile, kristlastele, avalikult aastatepikkusest antisemitismist meelt parandada. Selleks tuleks see pilt lõplikult kirikult eemaldada ja paigutada sobivale kohale, kus ta oleks hoiatuseks. Me jätkame palvetamist selle eest.
Meie eriline juubelikiri – pärast poolt sajandit – oleks ebatäielik, kui me ei mälestaks kolme venda, kes on oma elutee lõpetanud ja taevase eesmärgi saavutanud: vend Bernardot, vend Giovannit ja vend Kalebit. Hauapaigad ei pea olema kurbuse allikaks. Surm oli ju meie kolmele vennale kõige imepärasema ja ilusaima elu algus, mida me endile iial ette kujutada suudaksime. Olgu see ühel päeval meie kõigi jaoks nii.
Me täname kogu südamest teie palvete ja toetuse eest viimasel aastal – võib olla ka paljudel aastatel meie 50 aasta jooksul – ja soovime teile rõõmsaid jõule ja Jumala rikkalikku õnnistust uueks aastaks.
Koos kõigi vendadega, vend Rufino
Mida raskemaks ja järsemaks minu haigustee aastate kestel muutus, kuni siirdamiseni koos kõigi sügavikega ja kaasnevate haigustega, seda enam on Issand lasknud mul avastada: just sügavikes, kus ma seda oodanudki poleks, oli Ta mulle kõige lähemal. – Vend Sylvestro
See on mulle alati uueks rõõmuks, et olen tohtinud vennaskonda ja Kaananit sageli oikumeenilistel üritustel esindada. Aastate jooksul on kasvanud ehtne vastastikune usaldus. Olgu seeläbi usklike mõju siin paigas elav ja meeldiv. – Vend Egidio
Kui minust sai vend, loobusin mõtetest reisimise kohta. Ühel päeval ütles mulle ema Basilea, et minust peaks saama kaameramees uue filmitiimi jaoks. Sellele järgnesid paljud reisiseiklused koos Jumalaga. Ta on nii tänulik pisimategi asjade eest, mis me Talle anname, ja annab ise alati palju

rohkem. – Vend Rufino
Varakult oma elus otsisin ma vastuseid. Täiesti ootamatult juhtisid minu otsingud mind vennaskonna juurde. Ning aegamööda on mulle teatavaks saanud, et minu südame rahutus ja igatsus leidis rahu vastusena Jumala sisemisele juhtimisele. – Vend Peregrino
Ükskord Ida-Kanada asunduses tohtisin ma kaasa aidata Jeesuse kannatuste aia ülesehitamisel. Kui olime ristid püstitanud, tuli Jumala ligiolu sel kombel alla, et see hetk jääb mulle igaveseks meelde. Et veel paljud selle aia kaudu tee TEMA juurde leiaksid. – Vend Josua
Minu suurim rõõm vennana on teadmine, et olen seal, kuhu ma kuulun ja et mul on võimalus armastada ja andestada, nagu mindki armastatakse ja mulle andestatakse. – Vend Timotheus
See on tõesti tõsi, mis Jeesus ütleb: „Aga kes iganes kaotab oma elu minu pärast, leiab selle.“ Matteuse 16:25.
Ma olen Jumalale nii tänulik, et ma sellel teel üha enam õnnelikku ja rikast elu elada tohin.

Vend Pietro
Tõlkinud Karin Teder

HAAPSALU LINNAPEA URMAS SUKLES SAI KOGUDUSE AUTASU.

27.detsembril k.a. toimus Haapsalu toomkirikus traditsiooniline Johannesepäevale pühendatud kontsert-aktus, mille raames anti üle Haapsalu Püha Johannese koguduse kõrgeim autasu. Sedakorda pälvis teeneteristi Haapsalu pikaaegne linnapea Urmas Sukles aastatepikkuse sihikindla tegevuse eest Haapsalu koguduse elu edendamisel ja rahvusvaheliste suhete arendamisel.

Kontsert-aktuse muusikalise osa täitis Kiili Vanamuusika ansambel Heili Meibaumi juhatusel. Ettekandel oli keskaja ja renessansi pühademuusika. Esinesid: Karis Trass (mezzosopran), Tõnis Kaumann (bariton), Marten Meibaum (bass), Kiili vanamuusikaansambel

Koguduse teenetemärgi üleandmise otsuse luges ette koguduse juhatuse esimees Madis Kütt ja teenetemärgi andis üle koguduse õpetaja Tiit Salumäe.

EELK Haapsalu Püha Johannese koguduse nõukogu otsustas 19. novembril 2017 anda koguduse teenetemärk Haapsalu linnapeale, SA Haapsalu ja Läänemaa Muuseumid nõukogu esimehele Urmas Suklesele. Urmas Suklese tööd on tunnustatud Haapsalu vapimärgiga 2004 ja EELK Teeneteristi 3. järguga 2014. Urmas Suklesel on suured teened Haapsalu Piiskopilinnuse arendamisel, mida kinnitab ka käesoleval aastal algavad suured ehitustööd Piiskopilinnuse muuseumi osas. Piiskopilinnus ja toomkirik on palju aastaid avatud külastajatele. Tunnustuse on pälvinud Urmas Sukles heade kontaktide eest EELK Haapsalu Püha Johannese kogudusega osaledes paljudel sündmustel. Evangelist Johannese päeval 2016 kirjutati tema ettepanekul Haapsalu ja Ridala ühinemisleping alla Haapsalu toomkirikus. Haapsalu on Urmas Suklese juhtimisel kujunenud oluliseks puhke ja turismilinnaks. 2016 tunnistati Urmas Sukles Eesti pikima ajalooga reisimessil Tourest aasta turismiedendajaks. Urmas Sukles on töötanud aastaid väsimatult selle nimel, et Haapsalu oleks linn, kus on mõnus elada ning puhata nii eestlastel kui ka välismaalastest turistidel. Haapsalust on saanud tõeline turismipärl, mille üle võime vaid uhkust tunda. Haapsalu areng on märkimisväärne ning naljalt pole suvel leida nädalavahetust, kus Haapsalus ei toimuks mitmepäevast suurüritust.

Koguduse teenetemärk on kullatud metallist valmistatud ladina rist, mille esikülg on kaetud punase läbipaistva kuumemailiga. Risti peal on hõbedast valmistatud lendutõusev kotkas, kelle pead ümbritseb nimbus ning jalad on kuldsed. Märki kantakse 40 mm laiuse muareesiidist lindi küljes; mehed kaelas, daamid lindist valmistatud põiklehvi küljes vasakul pool rinnal. Lendutõusev nimbusega kotkas on evangelist Püha Johannese sümbol. See näitab, et Johannes jõudis enam kui keegi teine surelikest lähedale taevastele saladustele. Hõbe on puhtuse ja vaimuvalguse värv, tähistab

õilsust ning ustavust. Punane on taevaliku tõe ja elujõu värv. Hõbe ja punane on ka Läänemaa värvid, Püha Johannese kotkas on ka Läänemaa ja Haapsalu vapilind. EELK Haapsalu Püha Johannese koguduse teenetemärk antakse Eesti või välisriigi kodanikule Haapsalu kogudusele ja Haapsalule osutatud eriliste teenete eest.

Urmas Sukles on 16. koguduse teenetemärgi kavaler.
Koguduse teenetemärgi on pälvinud:
2003 – Heino Noor ja Toomas Siitan. 2004 – Martin Marcolla (Rootsi). 2005 – Ülo Niin. 2006 – Anneli Ammas. 2007 – Evi Süsi. 2008 – Veli-Matti Hynninen. 2009 – Arnold Korjus. 2010 – Guy Kronqvist. 2011 – Lia Salumäe. 2012 – Sulev Saareväli. 2013 – Ülla Paras. 2014 – Hans-Joachim Haeger. 2015 – Arvo Tarmula. 2016 – Kristel Engman. 2017 - Urmas Sukles.

Tiit Salumäe

EELK MISJONIKESKUSE JA MISJONIKOORI 20. AASTAPÄEV.

Tallinna Toomkirikus tähistati 10.detsembril EELK Misjonikeskuse 20.aastapäeva. Kui vaadata tagasi ajaloole, siis kõik sai alguse palju varem. Aastal 1991, kui Eestis olid poliitiliselt suured muudatused, toimus rahvuslik ärkamine ja ka koguduste elu aktiviseerus, algasid ettevalmistused evangelisatsiooni suurürituste teks Missio Haapsalu ja Missio Pärnu. Vahetult enne suurürituste toimumist olid ärevad päevad Moskvas ja me mure oli suur, mis saab Eestist aga sündis ime, Eesti iseseisvus. Kui peakõneleja evangelist, praost Kalevi Lehtinen jõudis plaanitud üritustele, siis tuli ta Eesti Vabariiki. Sõnum, mida ta jagas, rääkis haigest halvatud mehest Betsaida tiigi ääres, kes koges tervenemise imet. Kõneleja esitas küsimuse, kas me eestimaalased võtame vastu väljakutse ja tahame saada terveks, kohaneda kõige uuega, mis vabadus endaga kaasa toob või jääme igatsema vanu viletsaid aegu? Nende ürituste kaudu leidsid väga paljud inimesed tee koguduse osadusse, väikerühmades toimus usus kasvamine ja soov edasi anda sõnumit ka teistele. Nii alustati ettevalmistusi, et 1994.aastal korralda Missio Läänemaa ja ka esimene misjonikonverents pärast taasiseseisvumist. Misjonikonverentsil kerkis esile Misjonikeskuse loomise mõte ja nii moodustati ettevalmistav toimkond, mille koordinaatoriks valiti Lääne-Nigula koguduse õpetaja Leevi Reinaru. Aastal 1997.moodustati SA EELK Misjonikeskus ja mõned kuud hiljem alustas tegevust EELK Misjonikoor, kus on lauljaid Eesti erinevatest kogudustest sooviga laulu kaudu jagada head sõnumit.

Misjonikeskuse põhisuundadeks on koolitada, kuulutada ja läkitada. Paarikümne aasta jooksul on paljudel Eestimaa erinevate koguduste liikmetel olnud võimalus osaleda erinevatel koolitustel, et leida kristlasena oma identiteet ja koht koguduses. Kuulutusreisidel on Eestis töötavad välismisjonärid ja Misjonikoor kaasa aidanud korraldada ning läbi viia erinevaid üritusi. Väga heaks võimaluseks on meediatöö erinevad variandid. Misjonäridena on mitmed eestlased Misjonikeskuse kaudu ja koostöös välispartneritega jaganud head sõnumit läbi tegevuse ja kuulutustöö.
Tallinna Toomkirikus toimunud tänuteenistusel olid peapiiskop emeritus Andres Põder ja piiskop Tiit Salumäe, kes üle paarikümne aasta tagasi olid need julged juhid, kes poliitiliselt keerulises olukorras võtsid vastutuse ja innustasid ka teisi kuulutama head sõnumit Jeesusest Kristusest. Jumal on õnnistanud seda väikeste alguste aega ja nii oli Toomkirik rahvast täis, praegused ja endised Misjonikeskuse töötegijad, praegused ja endised Misjonikoori lauljad, Misjonikeskuse sõbrad Eestist, Soomest, Norrast, Venemaalt jm. Meid kõiki ühendab rõõm ja eesõigus kaasa töötada Jumala Misjonis, Missio Dei!

Tiina Võsu

NATUKE NALJA.

Praost Jaan Lattik ja austaja süda.

Ühel poliitilisel kõnekoosolekul, kus esines ka riigikogu liige praost Jaan Lattik, viskas keegi vastaline Lattikut mäda tomatiga. Vise ebaõnnestus ja tomat lartsatas Lattiku ette põrandale. Seepeale lausus Lattik paatosliku häälega: "Keegi austaja heitis oma südame minu jalgade ette!"

SÜNNIPÄEVAD JAANUARIS.

1. jaanuar	Mare Hennum	
2. jaanuar	Riina Teller	50
4. jaanuar	Inga Teppor	
	Heli Aarsalu	
5. jaanuar	Elfriede Vihterpal	88
	Ronja Soopan	20
	Hanna Marii Sisas	
7. jaanuar	Kärt Haan	
	Markus Lauringson	
8. jaanuar	Maiko Sirts	
9. jaanuar	Annaliisa Martson	
10. jaanuar	Silvi Birk	82
	Tamara Pajo	79
	Aili Kaur	
	Julia Jätsa	
11. jaanuar	Sebastian Salumäe	
12. jaanuar	Aliida Võhma	92
	Siim Gontmacher	40
13. jaanuar	Hans Joosep Lõhmus	
15. jaanuar	Kerli Laubert	
	Linda Mari Sikkal	
16. jaanuar	Ants Aido	82
	Elar Võeras	
	Martten Soome	
17. jaanuar	Kaido Pällo	
18. jaanuar	Alari Truuver	
	Elena Kõivastik	
	Krisli Tammela	
20. jaanuar	Riina Lõhmus	
	Jaanus Kõuts	
21. jaanuar	Heli Kaljulaid	
	Tanel Tammet	
22. jaanuar	Ravel Öövel	25
	Gerda Järvesaar	25
23. jaanuar	Tiiu Kelviste	35
	Kai Toompuu	30
	Jasper Oja	
24. jaanuar	Helen Pihel	
25. jaanuar	Marko Kasepalu	40
	Kirsi Rank	
	Evelin Korjus	
27. jaanuar	Renee Logberg	
	Meriliis Leemet	10
31. jaanuar	Elo Jürise	45
	Vendo Jugapuu	
	Kristel Roosiorg	30
	Matteus Kalda	

Palju õnne sünnipäevaks ja õnnistust uueks eluaastaks!

JUHTSALM, MÕTISKLUS JA PALVE.

Ma kummardan su püha templi poole ja tänan su nime su helduse ja ustavuse pärast; sest suuremaks, kui on kõik su kuulsus, oled sa teinud oma tõotuse. (Ps 138:2)

Nagu ikka, annavad kindlasti paljud meist uueks aastaks iseendale tõotusi. Kas alustame mingi uue asja või tegevusega või püüame olla endisest paremad ja efektiivsemad. Võib-olla annavad mõned isegi tõotuse Jumalale. See on palju raskem variant, sest endale antud uusaastatõotusi väga sageli murtakse, ent Jumalale antud tõotusi tuleb ilmtingimata pidada.

Ent ka Jumal on andnud meile tõotusi. Suur universumi Valitseja on piiranud oma absoluutset vabadust, andes tõotusi inimlastele. Küllap tuleb esimeste seas meelde Jumala tõotus, et iialgi enam ei tule uputusvesi maad hävitama. „Niikaua kui püsib maa, ei lõpe külv ega lõikus, külm ega kuum, suvi ega talv, päev ega öö“. Jumala tõotused on meile antud selleks, et meil oleks julgus, kindlus, usaldus ja lootus. Jumal on ustav ja seisab oma tõotuste taga, ta ei murra neid iialgi. Üks usu definitsioone ütleb: Usk on Jumala tõotuste usaldamine.

Jumal on andnud rohkesti tõotusi ka inimlaste vahekorra reguleerimiseks iseendaga. Sageli oleme meeleheites, kui püüame tulutult palvetada või „vägisi“ Jumala peale loota, ega teagi, et meie olukordade jaoks kehtivad Jumala tõotused, mida täielikult usaldades võiksime leida rahu. Kas me tunneme Jumala tõotusi? Milliseid palveid on Jumal tõotanud alati kuulda ja milliseid mitte? Kas Jumal annab alati kõik patud andeks? Milline on Tema tõotus seoses andeksandmisega? Kas teame, mida Jumal on tõotanud, kui endale näiteks tarkust ja õiget arusaamist palume?

Kõiki Jumala tõotusi on siinkohal võimatu üles lugeda. Neid on väga palju. Need on meie jaoks kirja pandud Pühakirjas. Üks usumees on öelnud: „Võta Piibel kätte ja hakka lugema, nagu sõltuks sellest su elu! Sest sõltubki!“ Kui tunneme hästi Jumala tõotusi, saame nendele täie julgusega rajada oma igapäevase usuelu. Teame, mille eest ja kuidas palvetada, teame, mida tasub Jumalalt oodata ja mida mitte. Olgu uuel aastal Pühakiri meie abimees Jumala tõotustega arvestamisel.

Armas Isa!
Sina oled andnud inimkonnale tõotused,
millest Sa iial ei tagane.
Need on meile abiks, et võiksime
Sind kogu südamest usaldada.
Kingi meile uuel aastal uus algus,
et võiksime uuendada oma suhet Sinuga,
loota Sinu tõotustele ja armastada Sind
rohkem kui kedagi või midagi muud.
Täname Sind, Issand, tõotuste Jumal,
Sinu armastuse ja ustavuse eest.

Karin Teder

Alanud aastal tähistame Eesti Vabariigi 100. aastapäeva.
Soovin uueks aastaks meile kõigile õnnistust ja rahu!

EELK HAAPSALU PÜHA JOHANNESE KOGUDUS.

KOGUDUSE KANTSELEI. Kooli tn 6, on avatud esmaspäeval, kolmapäeval ja reedel kl 9-15. Kohtumine koguduse õpetaja piiskop Tiit Salumäega palutakse leppida kokku (tel. 52 80635). Kasutatud riiete annetusmüük avatakse taas 8. jaanuaril 2018.

Alates 7. jaanuarist kuni 31. märtsini toimuvad jumalateenistused Jaani kirikus.

Telefon	473 7166, 473 7167.
E-post	haapsalu@eelk.ee
Koduleht	http://www.eelk.ee/haapsalu/
Aadress	Kooli 6, 90501 Haapsalu
Pangakonto	IBAN EE811010602003965006 (SEB); IBAN EE442200001120274032 (SWEDBANK).
Registrikood	80210533

Koguduse infokiri Johannese Sõnumid saadetakse soovijaile e-postiga. Kui soovid, et ka Sinu e-post lisatakse kirjasaajate hulka, palun anna oma soovist teada haapsalu@eelk.ee

Eesti kiriku elust saab lugeda http://eelk.ee/ ja http://www.eestikirik.ee/

Toomkirik ja piiskopilinnus Vaata www.haapsalulinnus.ee Kontakt: Marika Peberg, tel 5184664, 4725346. Linnuses toimuvate ürituste kohta vt lähemalt: http://www.haapsalulinnus.ee

TOIMETUS.

Tiit Salumäe	E-post: tsalumae@yahoo.com 5280 635.
Kristel Engman	E-post: kengman@hotmail.com.
Lydia Kalda	E-post: lydia.kalda@hotmail.com; 53477 633.
Lia Salumäe	E-post: liasalumae@hot.ee; 53039 835.
Lehte Ilves	E-post: lehte.ilves@gmail.com
Karin Teder	E-post: karin.teder@mail.ee
Maria Strauss	E-post: mariastrauss@gmx.de
Tiia Laar	E-post: tiia.laar@gmail.com
Teno Ilves	E-post: teno.ilves@gmail.com

Koguduse häälekandja ilmub alates septembrist 2008. Ootame lugejate kaastöid, küsimusi ja soove, millest järgmistes Johannese Sõnumites lugeda soovitakse. Palume teie abi, et Johannese Sõnumid jõuaksid võimalikult paljude huvilisteni. Teatage soovijate e-posti aadress koguduse kantseleisse.